

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Ὁ κ. Ἀγγελοῦ Βλάχου προσελήφθη ὡς ἀρχισυντάκτης τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων. Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν ἐνεργὸν καθημερινὴν δημοσιογραφίαν παλαιμάχου δημοσιογράφου καὶ ἀνθρώπου τῶν γραμμάτων, τὸν ὅποιον ἀπερρόφα μέχρι τοῦδε ἡ δημόσιος ὑπηρεσία, εἶνε γεγονός ἄξιον ἰδιαιτέρας ἀναγραφῆς. Ἡ εὐρεία μόρφωσης, τὸ πρακτικὸν πνεῦμα, αἱ στερεαὶ ἰδέαι, ἡ σθεναρὰ εὐτολμία, ἡ γλαφυρότης τοῦ ὅρους καὶ ὅσα ἄλλα προτερήματα καθιστῶσι τὸν κ. Ἀγγελοῦ Βλάχον ἓνα τῶν μᾶλλον διακεκριμένων λογίων μας, εἶνε τόσα ἐχέγγυα περὶ τῆς εὐδοκίμησεως τοῦ φύλλου, τοῦ ὁποίου ἀνέλαβε τὴν σύνταξιν. Ἰδιαιτέρως ὁ παρ' ἡμῖν δημοσιογραφικὸς κόσμος ἀνεξαρκῆτως κομματικῶν ἢ φιλολογικῶν ἀποχρώσεων χαιρετίζει τὴν νέαν ταύτην ἐμφάνισιν τοῦ κ. Ἀγγελοῦ Βλάχου, συναδέλφου σεβάστου, περιποιούντος τιμὴν εἰς τὸν Τύπον.

Δυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν ὡς μίαν ἐπιτυχίαν τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Βελλιανίτη εἰς τὸν Παρνασσὸν περὶ τῶν θεάτρων ἐπὶ Ὀθωνος—τῆς μελέτης ἡ ὁποία δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἑστίναν. Τὸ θέμα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὁμιλητοῦ ἐπροκάλεσαν κόσμον πολύν, προπάντων κυρίας, καὶ ἡ αἴθουσα δι' αὐτῶν προσέλαβεν ὅψιν θελκτικωτάτην. Ἡ ἀγάπη αὕτη τοῦ ὠραίου φύλλου πρὸς τὴν νεωτέραν μας φιλογρίαν καὶ χαρακτηριστικὴ εἶνε καὶ πολὺ ἐνθαρρυντικὴ. Εἶχε δίκαιον ὁ κ. Ψυχάρης ὅταν εἶπεν ὅτι διὰ τὰς κυρίας γράφομεν καὶ ὁμιλοῦμεν... Ἀλλ' ἐπιστρέφομεν εἰς τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ κ. Βελλιανίτης δὲν ἀναγινώσκει πολὺ εὐμορφα—πρέπει νὰ εἰπώμεν τὴν ἀλήθειαν. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του χειρόγραφον ξένον, δυσανάγνωστον καὶ ἡ ἀνάγνωσίς του σκοντάπτει καὶ ἐντείνει τὴν προσοχὴν καὶ κουράζει. Καὶ ὅμως τὸσον ἦτο ὠραῖον τὸ ἀνάγνωσμά του, ἀνεξαρκῆτως τῆς ἀπαγγελίας, τὸσον ἄθρονα, περὶ ἔργα καὶ ἀστεία τὰ ἀνέκδοτά του, ὥστε τὸ ἀκροατήριον ἐγέλα καὶ ἐχειροκρότει συχνότατα. Οὕτως ἡ ὥρα παρήλθεν εὐφρόδυνος, ζωηροτάτη, ὅσον εἰς ὀλίγας φιλολογικὰς ἐσπερίδας, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ ὁμιλητὴς ἐδέχθη θερμότατα συγχαρητήρια.

Τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν ἀπησχόλησεν, ἐξέπληξεν ἔπρεπε νὰ εἰπῶ καλλίτερα, τὸ γεγονός τῆς μεταξὺ Κωνσταντοπούλου καὶ Ῥάλλης μονομαχίας. Ἐνεκα μιᾶς φράσεως τοῦ δευτέρου, ἐν τῇ Βουλῇ, ὁ κ. Κωνσταντοπούλος ἔστειλε πρὸς τὸν κ. Ῥάλλην τοὺς μάρτυράς του καὶ τὴν μεθεπομένην ἐγένετο ἡ μονομαχία περὶ τὴν ἐνάτην τῆς πρωίας, εἰς θέσιν Γουδί, μιᾶς βολῆς ἀνταλλαγείσης, εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Τὸ ἔθιμον τῆς μονομαχίας εἶνε ἀσυνήθιστον ἀκόμη παρ'

ἡμῖν, προπάντων δι' ἀνθρώπους τῆς ἡλικίας καὶ τῆς θέσεως τῶν μονομάχων διὰ τοῦτο ὁ κόσμος ἐδειξε κατ' ἀρχὰς τόσῃν δυσπιστίαν πρὸς τὴν εἰδησιν.

Πόσον πρακτικὴ εἶνε ἡ φιλάνθρωπία τῶν Ἀγγλων, μαρτυρεῖ τὸ κατωτέρω γεγονός, τὸ ὅποιον εἰμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ὁμογενεῖς. Πλούσιος Ἀγγλὸς παρσιπιδιμὼν ἐνταῦθα, ὁ κ. Δάβεν, μαθὼν ὅτι πολλοὶ Ἕλληνες πολῖται κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακάς ἕνεκα χρεῶν ἀσημάντων πρὸς τὸ δημόσιον, ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς φυλακάς, νὰ ἴδῃ τοὺς κρατούμενους διὰ χρέη μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν καὶ νὰ ὑπολογίσῃ τί χρειάζεται διὰ νὰ παλλάξῃ τοὺς πτωχοὺς αὐτοὺς τῆς περαιτέρω προσωποκρατήσεως πληρόνων αὐτοὺς τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλάς των. Ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἐξήχθη ὅτι εἴκοσι ἦσαν ὅλοι οἱ δυστυχεῖς αὐτοί, ὀλιγώτεροι δὲ ἀπὸ διεχιλίας δραχμὰς ἐχρεώσθησαν εἰς τὸν Ἀγγλον φιλάνθρωπον διὰ νὰ ποδώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς πολίτας οἱ ὅποιοι οὔτε κακοῦργοι ἦσαν οὔτε ἀχρησίμευτοι εἰς τὰς οἰκογενίας των καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν.

Τὰ ἑκατομύρια τῶν ἐλληνικῶν δωρεῶν, προωρισμένα διὰ φανταστικὰ καὶ ὑπερνεφέλους σκοπούς, πόσον καλλίτερον θὰ ἦτο ἂν ἐχρησιμοποιούντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον!

Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ φιλάνθρωπίας, ἰδοὺ πῶς διετέθη ἡ ἐξ 25000 δραχμῶν δωρεὰ τοῦ ἐν Παρίσιος κ. Χρηστάκη Ζωγράφου, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν, ὡς ἡγεύλαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ὁ φιλάνθρωπος ὁμογενὴς ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῶν γάμων του. Ἐξ αὐτῶν ἐδόθησαν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον Δρ. 2500, εἰς τὸ Δρομοκαίτιον Φρενοκομεῖον 2500, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ὁ «Εὐαγγελισμὸς» 2000, εἰς τὸ Ἀσυλὸν τῶν ἀνιάτων 2000, εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ-Κώστα 2000, εἰς τὸ Ἀμαλίσιον Ὀρφανοτροφεῖον 2000, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἡ «Ἐλπίς» 2000, εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον 2000, εἰς τὴν ἐν «Χριστῷ Ἀδελφότητα» 1500, εἰς τὸν Σύλλογον τῶν ἀπόρων γυναικῶν 1000, εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τοὺς συντηρουμένους ὑπὸ τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου 1000, εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀπόρων Παίδων «Παρνασσοῦ» 1000, εἰς τὴν «Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα» 1000, εἰς τὸν «Ἱερὸν Σύνδεσμον» 1000, εἰς τὸ «Ἀσυλὸν Ἀγ. Αἰκατερίνης» 1000, εἰς τὴν ἐταιρίαν ὁ «Ἑλληνισμὸς» 500 (!) Ἐκ τῶν χιλιάδων αὐτῶν, πόσαι νομίζετε θὰ πληρώσουν πραγματικὰ καὶ ἐπαιγούσας ἀνάγκας, ὅπως αἱ ὀλίγαι τοῦ κ. Δάβεν;

Εἰς τὸ Ἄστυ ὁ κ. Παχυνέλης ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἄρθρον περὶ τοῦ χαιρετισμοῦ τῆς Σημαίας. Τὸ Σκρίπ' ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ, ὀριμαίως ψέγον τοὺς μὴ ἀποκαλυπτομένους πρὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἐμβλήματος, ἐπέφερεν ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα του καὶ διηγείται τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον:

Τὸν κ. Α. διερχόμενον χαιρετᾷ κάποιος.

— Τὸν γνωρίζεις; τὸν ἐρωτᾷ ὁ φίλος του.

— Ὁχι. Ἀλλὰ εἶνε ἀνταποκριτὴς τῆς Σημαίας . . . τοῦ Λονδίνου.